

Theo Lời Kể Của Cư Sĩ Bồ Đề

Vài năm trước, khi trải qua giai đoạn đau khổ nhất trong cuộc đời, đệ tử ngày nào cũng đến đạo tràng, nhưng đến trong trạng thái giống như chỉ có thân xác ở đó mà linh hồn thì không còn, không ai biết rốt cuộc đệ tử đã gặp phải chuyện gì.

Một ngày nọ, đệ tử được gọi đến căn phòng nơi sư phụ ở. Sư phụ thượng nhân đang ngồi bên bàn ăn, trên tay ngài cầm bức ảnh Quán Thế Âm Bồ-tát nghìn tay nghìn mắt (chính là bức ảnh được treo trong pháp hội bây giờ). Khi đó sư phụ thượng nhân nói với đệ tử rằng: cần viết thêm hai đoạn văn ở bên cạnh hình Quán Thế Âm Bồ-tát, và thêm một đoạn kinh văn ở phía dưới.

Lúc ấy sư phụ thượng nhân bảo: “Tôi đọc, anh viết” (khi đó tay đệ tử gần như run rẩy).

“Phật dạy: Một vị tên là Quán Thế Âm, một vị tên là Đại Thế Chí; hai vị Bồ-tát này, ở cõi Ta-bà tu hạnh Bồ-tát, khi vãng sanh về cõi kia thì thường ở bên trái và bên phải Phật A-di-đà; muốn đến nơi của vô lượng chư Phật khắp mười phương, chỉ cần tùy tâm liền đến; hiện đang ở thế giới này, để làm lợi lạc lớn lao; những thiện nam, thiện nữ ở thế gian, nếu gặp cảnh nguy nan, kinh hãi, chỉ cần tự mình quy mạng Quán Thế Âm Bồ-tát, thì không ai không được giải thoát.”

Sau khi viết xong, đệ tử lập tức làm theo chỉ dẫn của sư phụ thượng nhân, bố trí các đoạn chữ và kinh văn cần bổ sung cho phù hợp, rồi dâng lên cho sư phụ thượng nhân xem qua.

Lúc bấy giờ, đệ tử vẫn chưa hiểu ra việc sư phụ thượng nhân bảo mình làm rốt cuộc có ý nghĩa gì. Vài ngày sau, suy ngẫm lại, thì ra sư phụ thượng nhân đang nhắc nhở đệ tử: nếu gặp lúc nguy cấp, sợ hãi thì hãy niệm Quán Thế Âm Bồ-tát. Sư phụ thượng nhân đọc cho đệ tử viết, chính

là để đệ tử khắc sâu vào tâm khảm. Khung cảnh lúc đó, đệ tử suốt đời cũng không thể nào quên.

Một ngày không lâu sau đó, vào buổi tối, người bạn đồng tu của đệ tử lại giống như phát điên, muốn tự sát. Khi ấy nửa thân người của anh ấy đã nhào ra ngoài cửa sổ. Đệ tử lao tới, muốn ôm giữ anh lại. Đệ tử cũng không biết từ đâu mà mình có sức mạnh lớn đến thế, sau một hồi giằng co với anh, đệ tử khó khăn lắm mới kéo được anh ấy trở vào trong phòng. Thế nhưng vẫn chưa xong, trong lúc còn đang vật lộn, đệ tử chợt nhớ đến lời dạy của sư phụ thượng nhân, liền lớn tiếng niệm một câu: “Nam-mô đại từ đại bi Quán Thế Âm Bồ-tát!” Vừa niệm xong, anh ấy cuối cùng cũng ngừng vùn vẩy. Chuyện này khiến đệ tử có một sự lĩnh hội vô cùng sâu sắc.

Tổ biên tập “Thân giáo của hòa thượng Tịnh Không”